

højes. Vin svarer nu omtrent 10 Ore pr. Bot, og det er det samme, som nu foreslaas for Øl. Det er en saa stor Inkonsekvens i Toldloven, at det undrer mig, at Forslagsstillerne have kunnet begaa den, at de ikke, samtidig med, at de foreslog en Ølstat, ogsaa ere fremkomne med et Forslag om en meget stor Forhøjelse af Vintolden. Det er ikke min Mening, at Forholdet mellem Vintold, Ølstat og Brændevinsstat skal være efter Alkoholindholdet, det bør være tilnærmelsesvis efter Værdien af de paagældende Varer. Ølstatten vil blive en Del højere end den nuværende Brændevinsafgift, dersom den bliver 6 Kr., og meget højere, dersom den bliver 10 Kr., men, naar vi saa en Ølstat til 6 eller 10 Kr., bør Vinstatten mindst fordobles eller gøres 2—3 Gange saa høj, som den nu er, og det have de Herrer ikke stillet noget Forslag om. — Naar vi nu se hen til, hvoraf det kommer, at dette hele Omslag har fundet Sted, som have kunnet bringe Forslagsstillerne til at fremkomme med dette Forslag i Mod sætning til, hvad man endnu for 2½ Aar siden var enig om i Folketinget, og hvad der har frembragt den Stemning, som det er os alle bekendt i dette Øjeblik er blusset op i Landet for at afløse Sukkertold med Ølstat, saa tror jeg, at Aarsagen maa nærmest søges i det udmærkede Frugtaar 1889 og den Udsørsel af Frugt, som vi den Gang pludselig og uventet fik. Man lagde imidlertid ikke Mærke til, at samtidig med, at vi havde et udmærket Frugtaar den Gang, havde man i forskellige andre Lande et ringe Frugtaar, og navnlig i England var det et meget daarligt Frugtaar, men det er noget, som vi ikke kunne vente vil gentage sig, og der er derfor ikke Aarsag til at bygge saa stærkt derpaa. Nu er det mit Ønske og mit Haab, ligesom det sikkert er de aller flestes, at Aaret 1889 maa have givet vort Havebrug et meget alvorligt Stød fremad, men det er en stor Fejltagelse, at man, for at give det dette Stød fremad, skal foretage nogen som helst Forandring i Sukkertolden. Det er allerede tilstrækkelig blevet fremhævet, at Konserverfabrikkerne og andre Fabrikker til Forædling af Haveprodukter meget godt kunne saa Toldgodtgørelse for det Sukker, de bruge, og det er af den Grund ikke i aller mindste Maade fornødent at nedsætte Sukkertolden. Jeg tror, at den Misforstaaelse, at man ikke vil kunne udføre slytlet Frugt til England, med mindre vi fik en Nedsættelse eller Ophævelse af Sukkertolden, har bidraget til den mærkelige Agitation, som har fundet Sted til bedste for Sukkertoldens

Nedsættelse eller Ophævelse. Tillige er der en anden Omstændighed, som ogsaa kan have bidraget dertil. Aarsagen til, at man for en halv Snes Aar siden saa stærkt fæstede sin Opmærksomhed paa Raffetoldens Ophævelse og brugte den til Stiford Landet rundt, var ikke den, at man ansaa denne Nedsættelse eller Ophævelse for mere fornøden end mange andre, men den, at den var saa nem at gribe og benytte for alle dem, der talte med derom uden at have sat sig nærmere ind i Toldfager. Man maa virkelig ikke fortænke Folk i, at de ikke sætte sig nærmere ind i Toldfager. Det er virkelig et forfærdelig vidtløftigt Arbejde, som de, der sammen med mig have været Medlemmer af Toldudvalget, vide, er noget, man ikke saaledes løber til, og skal man fremskille det overfor en Forsamling, som slet ikke nogenfinde har havt Vejledning til at tænke over det, er man nødt til at bruge Stiford. Man kan næsten ikke komme med større og vidtløftigere Udviklinger, thi man vil ikke blive forstaaet. Derfor brugte man for en halv Snes Aar siden Kaffe, nu bruger man Sukkeret. Og det maa man gerne gøre, naar man ikke bruger det overfor sig selv, men nu gør man det overfor sig selv, saaledes at man bestikker sig selv med dette Stiford. Det skal man helst lade være med, og det er det, der er fket i en betænelig Grad i den Henseende. Det kunde være meget godt, det hele, dersom der ikke var saa megen Overdrivelse deri, men denne Overdrivelse har ødelagt den gode Sag, som det i Virkeligheden er. Det er en god Sag at se at saa Forhandlinger i Gang om Toldloven, det er en god Sag at se at saa Sukkertolden og i det hele Toldskatterne nedsætte, og det er en god Sag at se at saa en efter Omstændighederne rimelig Ølstat indført til Afløsning af mangfoldige trykkende Toldafgifter, Toldafgifter, som navnlig trykke Menigmand. Men ved at sige: Vi ville have en Ølstat af 10 Kr. pr. Tønde i Stedet for hele Sukkertolden, begaar man en saadan Overdrivelse, at man fordærver alt det gode, man tilstræber; man tilintetgør den fornuftige Behandling, og modarbejder i Virkeligheden det, som Folketinget i saa mange Aar har stræbt efter: at saa en virkelig demokratisk Toldreform gennemført.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu indtegnet 12 Valere, og jeg skal derfor, da Liden er saa langt fremrykket, nu afbryde denne Forhandling, men jeg vil, inden Mødet slutter, give Ordet til Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgfreds